

Ви са кръйте подъ търѣвъ-тъ
Отъ природъ-тъ отъ гнѣвъ.

Лъзъ не щж ви съѣти-х вече
Както въ предни-тъ ноци-ти,
Да не видите далече
Тъ свѣтобни хъбости.

Бестество ма обдарило
Съ златозарни съѣтлини,
И да въдъ, отрѣдило,
Царь на сичкъ тъминъ.

Царви, ви животни дърги!
Что сте дигнъли главъ?
Ви не сте за пемпергы;
Тамо лежте подъ търѣвъ.

Сички чарви не свѣкливи,
Наскърбени до сърдце;
Чудахъ са мълчаливо
Кой какво да мѣ рече:
Тъзи дъмъ вѣ горчивъ
Искатъ да си отмъсти-хътъ;